

ሰንበት ዘማኅበር

የካቲት 20 2008 ዓ.ም. (2/28/ 2016)

ምሕረት አውጅካ/ኪ ምክክል

መዝሙር: ወብዙኃን ኖሎት . . . ።

ንባባት: ሮሜ 14:7-9፣ 2ጴጥ 1:1-5፣ ግ.ሐ. 2:44-ፍ፣ ማቴ 18:15-21

ስብከት:

1. አግረረ ለነ አሕዛብ ታሕተ እገሪን፣ ወኃረየነ ሎቱ ለርስቱ፣ ሥኖ ለያዕቆብ አፍቀረ።
2. በማኅበር ባርክዎ ለእግዚአብሔር፣ ወለአምላክነ በአንቅዕተ እስራኤል፣ህየ ብንያም ወረዛ በኃይሉ” መዝ. 68:26።

መዝሙር: “ያዕቆብ ዕጡቕ ሕቅኑ ክሳብ ዝመጽእ ብዙሓት ንሱ ነታ እምኒ ካብ አፍ ዔላ ክግልብጥዎ አይከአሉን። ንሱ ከፊቱ መጓሰኡ አስተየ፣ ከምኡ ብዙሓት ነብያት መጽኡ ግን ንጥምቀት ክሳብ ዓቢ ንሳ ዝመጽእ ክኸፍትዎ አይከአሉን። ንሱ አብአ ብዙሓት አሕዛብ አጥመቐ፣ ተአምራት መድኅኒና ዘደንቕ እዩ። ከምቲ በትሪ ካብ ዘርኢ እሰይ ብአምሳል በትሪ ያዕቆብ መጓሰ አባግዑ ዝሕልወላ ዝወጸት ንሳ ማርያም እያ። ከም ዝበሎ በትሪ ክትወጽእ እያ ዕምባባ አብአ ክርክ እዩ። ንሱ ሓደ እዩ ንሱ ወዲ አምላክ እዩ።”

ክርስቶስ አብ ትምህርቱ አነጺሩ ዘስተምሃረና “ምሓሩ ክትምሓሩ፣ ንዝበደልናካ እቕረ በለልና” ዝብል እዩ። ዓለምና ሎሚ አብ መንጎ ስድራታት፣ ሃገራት፣ ጎረባብቲ አብ መንጎ ሃይማኖታት፣ ዓለታት ጽልኢ ቅትለት ግፍዒ በዚሑ ንርኢ አሎና፣ ናይ እዚ ኹሉ ምንጪ እንታይ እዩ ኢልና እንተ ሓተትና ሰብ ምስ አምላክ ዘለዎ ርክብ ምስ አጥፍኦ፣ ንጸጋ አምላክ ብክእለትይ ብኃይለይ ብሃብተይ ብዝብል ምስ ተክኦ ዘምጽኦ ጸገም እዩ። ነዚ ዓለምና እትሳቕዩ ዘላ ከቢድ መንፈሳውን ሥጋውን ሕማም ፈውሱ አብ ነነድሕድና እቕረ ክንብሃሃል ክንምሓሓር እንከሎና ጥራሕ እዩ።

ምሕረት ክንቅበልን ክንህብን ልብና ክፋት ምስ ገበረናዮ፣ ርክባትናን ኩነታትናን ክልወጥ ምስ ዝኸኸል ጥራሕ እዩ። አብ ዝተዓጽወ ልቢ፣ አብ ዝደንዘዘ ሕልና፣ ፈሪሃ አምላክን ፍቕሪ ሓውን የለን በዚ ኸአዩ ሎሚ ሰብ ከም እንስሳ ክቕተል ክሸየጥ ክልወጥ እንርኢ ዘሎና። ሰብ መገዲ አምላክ ሓዲጉ ባዕሉ ጎይታ ርእሱ ምስ ኮነ ንክፍአት መንፍዓት ንዓመጽ ጅግነት፣ ንጥልመት ብልሒ፣ ንስርቂ መንፍዓት ገሩ ርእዩ አብ ዓመጽን ግፍዕን ናተይ ኢሉ ተተሓሒዘዎ ዘሎ።

ምሕረት ፍረ ዝህልዎ ተቐባልነት ክርከብ እንከሎ እዩ። መሓራይ ናይ ምሕረት ኢዱ ክዝርግሕ እንከሎ እቲ በዳሊ እውን ክቅበሎ አለዎ። ነዚ አብነት ዝኾነና አብ ታሪኽ አመሪካ እዚ ዝሰዕብ ተገሩ። ሓደ ጆርጅ ዊልሶን ዝተባህለ ብ1830 ንሓደ ሰራሕተኛ መንግስቲ ቀቲሉ። ጆርጅ ብዝገበሮ አብ ቤት ፍርዲ ቀሪቡ ብማሕንቕቲ ክቕተል ተፈሪዱ። በቲ ጊዜ ፕሪስደንት አመሪካ ዝነበረ አንድሩው ጃክሶን ፍሉይ ምሕረት ገርሉ። ጆርጅ ዊልሶን ነቲ ዝተገብረሉ ምሕረት አይቅበልን ኢሉ። ቤት ማእሰርቲ እንታይ ከም ዝገብርዎ ጠፊእዎም። ጉዳይ አብ ላዕለዎይ ቤተ ፍርዲ ተመሪሑ በቲ ጊዜ ናይ ላዕለዎይ ቤት ፍርዲ ሓላፊ ዝነበረ “ምሕረት ንእሽቶ ቅንጣብ ወረቐት እያ፣ እቲ ምሕረት በቲ ዝምሓር ዘሎ ሰብ ተቐባልነት እንተ ረኸበ ጥራሕ እዩ ትርጉም

ዝህልዎ፤ ድሕሪ ተነጹጉ ምሕረት አይ ኮነን ድሕሪ ምባል ጀርድ ዊልሶን ክሕነቕ አለዎ ዝብል ውሳኔ አሕሊፉ። ሽዑ ጂርጅ ብማሕንቕቲ ተቐቲሉ። ወላ እኳ ናይ ሞት መቕደድቲ እንተ ተቐደመናዮ እሞ ነቲ ዝተዋህበ ምሕረት ቅቡል ዝከውን እቲ በዳሊ ክቕበሎ እንከሎ ጥራሕ እዩ። እዚ እዩ ናይ ሎሚ ወንጌል ዘመሓላልፎ መልእኽቲ እዩ። አምላኽ ክምሕረና እንከሎ ብወገና ነቲ ምሕረት ክንቅበሎ አሎና። ወንጌል ቀጺሉ ንምሕረት አምላኽ ከመይ አቢልና ክንቅበሎ ከምዘሎና ይነግረና። ምሕረት አምላኽ ክንቅበል “አሜን፤ ከምዝበልካዮ ይኹን” ጥራሕ ብምባል አይ ኮነን ዝርከብ ንሕና እውን ከድና ንዝበደልናዮ እቕረ ክንብል አሎና።

አብዚ ኢየሱስ ዝህበና ምሳሌ እቲ ንሓዉ ምሕረት ዝአቢ አገልጋሊ ምሕረት አምላኽ በቲ አብ ከማና ዝበለ ሰብ ብእንገብሮ ክቕየር ከም ዝክአል እዩ። ንጉሥ ንዝለመነ አገልጋሊኡ ካብ ኩሉ ዕድሑ ምሕረት ገርሉ እንተ ኾነ እቲ አገልጋሊ ደገ ምስ ወጽኦ ንሓደ ሓዉ ዘልቅሖ ምሕረት ክገብር ስለ ዘይከአለ ተዋሂብዎ ዝነበረ ምሕረት ተሓዲጉ ክሳብ ኩሉ ዕድሑ ዝፈዲ አብ ቤት ማእሰርቲ ተዳጉን ተገሩ። አገልጋሊ ብጎይትኡ ዝተገበረሉ ምሕረት ስለ ዘየመስገነ ነቲ ዝተዋህበ ምሕረት ብቑዕ ከምዘይ ኮነ አርእዩ። እዚ ምስቲ አምላኽ ምስ ነፍሲ ወከፍና ዝገብሮ ስመሳሰል እዩ። እዚ እዩ ኽአ መልእኽቲ ናይ እዚ ኢየሱስ ዝህበ ምሳሌ። “እምብአር ንስኻትኩም ድማ ነፍስ ወከፍኩም ንኃዉ ካብ ልቡ በደሉ እንተ ዘይሓደገሉ ሰማያዊ አቦይውን ከምኡ ኺገብረኩም እዩ” (ማቴ 18:35) ይብለና። ብኻልእ አዘራርባ አምላኽ ወላ እኳ ምሕረቱ እንተ ሃበና ጌና ኩሉ ተገሩ ማለት አይ ኮነን። እቲ ጉዳይ ፍጻሜ ዝረክብ ንሕና እውን ከድና ንዝበደሉና እንተ ሓደግናሎም እዩ። እቲ ብነጻ ዝውሃበና ናይ ምሕረት ጸጋ ንሕና እውን አብ ልዕሊ ከማና ዝበሉ ሰባት አብ እነርእዮ ምሕረት እዩ ዝምስረት። ንኸማና ዝበሉ ከይ መሓርና ንአምላኽ ምሕረት ክንሓቶ ከሎና “አንጭዋ ክትመውት ንሕና ስሚ ንአንጭዋ ዝቐትል ምስታይ እዩ”። አብ መጽሓፍ ሲራክ ከም ዝብሎ “ኅረብትካ እንተ በደለ ኅደገሉ ንስኻ ክትጽሊ ከሎኻ ኽአ ኃጢአትካ ኺኃድገልካ እዩ” (ሲራክ 28:2)።

ስለምንታይ እዩ ምምሓር ዘጽግመና እሞ ብኡ ጥራሕ መገዲ ምሕረት ዝኸፈተልና ከንሱ? ብዝመስለኒ እቲ ቀንዲ ምኽንያት ናይ ገዛእ ርእስና ምሕረት አምላኽ ክንርኢ ስለ ዘይከአልና እዩ። ከምቲ ዘይእሙንን አገልጋሊ አትኩሮና አብተን 100 ዲናሪ ንሓውና እንእውዶ እምበር አብተን 10000 አምላኽ ዝእውደና እሞ ብዓቢ ምሕረቱ ዝሓደገልና ስለ ዘይነተኩር እዩ።

ሓደ እሞን ሓደ አቡን ብመርከብ ንነውሕ ሃገር ይገቡ ነሮም፤ አብ መርከብ አብ ሓንቲ ክፍሊ ምስ ሓደ ሰብ በጺሕዎም፤ አቡን ነቲ ሰብ አከዳድንኡ ከምኡ መልክዑን ኩሉ ኩነታቱን ምስ ረአዩ ዝነበሮም ወርቅን ካልእ ክቡር ንብረትን አብ መራሕ መርከብ ከይዶም አብ ጽኑዕ ማኅደር ዘልእ ክቕመጠሎም ሓቲቶም። እቲ ዋና መርከብ ብሓጎስ ተቐቢሉ አቐሚጥሎም እቲ ምሳኹም ዘሎ ሰብ እውን ከምኡ ኢሉ አብዚ ክንሕዘሉ ሂቡና አሎ እናበለ ነገርዎም። እዚ ንሰባት ብኸመይ ከም እንርእዮም ብሩህ ምሳሌ እዩ። ብግዳማዊ መልክዕን ኩነታትንን ንሰባት ንፈርድ እዚ ግን ካብ ሓቂ ዝርሓቐ እዩ።

ንሰባት ምፍራድ፤ ብግዳማዊ ኩነታቶም ከም ክፉአት ምውሳድ፤ ተባህለ ኢልካ ንስም ሰባት ምክፋእ ዝዓበየ ጌጋ እዩ፤ ምኽንያቱ ኽአ መጀመርያ ፍቕሪ ስለ እነጉድል ከምኡ ነቲ አምላኽ ጥራሕ ዝገብሮ አብ ልዕሊ ከማና ዝበለ ሰብ ፍርዲ ስለ እነሕልፍ ሕጊ አምላኽ ንጥሕስ እሞ ንርእስና ፍቕሪ አጥፊእና ስም ሰባት እናአካፋእና ንነብር። ብዙሕ ጊዜ አብ ቅዱስ መጽሓፍ ከም እንረኽቦ አምላኽ አብ ድኻታት አብቶም ገርኒኛታትን ንዑቓትን እዩ ዝርከብ። ንሰባት ፍርዲ ከይንህብ ምጥንቃቕ የድልየና።

ቀዳመይቲ ንባብና ካብ መልእኽቲ ጳውሎስ ናብ ሰብ ሮሜ እያ። ብምልኡ ክርድኣና ነታ ምዕራፍ ብምልኡ ክነንብባ ኣሎና። ንጽል ኣቢልና ክንርእዮ ከሎና ብዛዕባ ምስ ክርስቶስ ምግት እንታይ ምጅኑ ዝዛረብ ይመስል። ጳውሎስ ብዛዕባ ሕይወት ኣብዚ ዓለም እዩ ዝዛረብ። “ካባና ንርእሱ ኢሉ ዚነብር ወይ ንርእሱ ኢሉ ዚመውት ኣደ እኳ የልቦን። ብሕይወት እንተ ነበርና ንጎይታ ኢና እንነብር እንተ ሞትና እውን ንጎይታ ኢና እንመውት ስለዚ ብሕይወት እንተ ነበርና ወይ እንተ ሞትና ናይ ጎይታ ኢና” (ሮሜ 14:7-9)። ፈሊና ክንርእዮ እንከሎና ብዛዕባ ምስ ጎይታ ዘሎና ርክብ ዝዛረብ እዩ ዝመስል። ኣጸቢቕና ክንርእዮ እንተ ኸኣልና ግና ጳውሎስ ብዛዕባ ኣብ ነነድሕድና ዝህልወና ርክብ እዩ ዝዛረብ። ነዚ ኣብቲ ናይ መጀመርያ ጉልቅ ክንርእዮ ንኸእል “ነቲ ብእምነቱ ድኹም ዝኾነ ተቐበልዎ፣ በቲ ዘካትዕ ነገር ድማ ኣይትንቀፍዎ” (ሮሜ 14:1)።

ጳውሎስ ዝሕብር ዘሎ ነቲ ኣብ መንጎ ዘሎ ዘይምርድዳእ ማለት ኣብ መንጎ እቶም ኣብ እምነቶም ጽኑዓትን ድኹማትን እዩ። ኣብ መንጎ ጽኑዓትን ድኹማትን ክርስትያን ዘሎ ፍልልይ ክገልጽ እንከሎ ክልተ ፍልልያት ከም ኣብነት ይነግር። እቶም ብእምነቶም ጽኑዓት ዝኾነ መግቢ ይበልዑ ሥጋ ኣሳማ ከይተረፈ እቶም ስርዓት ዝሕልዉ ኣይሁድ ወላ ዘይትንክፍዎ፣ ከምኡ ንግግት ዝተሓርደ መግቢ ይበልዑ። እቶም ድኹማት ክርስትያን ካብዚ ተኸልኩሎም ኣምለመምሊ ይምገቡ። ጽኑዓት ክርስትያን ኩሉ ዕለታት ተመሳሳይ እዩ ይብሉ ድኹማት ክርስትያን ግን ገለ ዕለት ካብ ካልእ ዕለታት ብፍሉይ የኸብሩ። ጳውሎስ ዘስተምህሮ ጽኑዓትን ድኹማትን ክርስትያን ኣብ ነነድሕድም ፍርዲ ከሕልፉ ኣይግባእን ምኽንያቱ ኣምላኽ ንኹሎም ስለ ዝቐበል። ኣምላኽ ናይ ኩሎም ጎይታ ብማዕረ ንኹሎም ይቐበል። ስለዚ ኣብ ነነድሕድም ክወናጀሉ ኣንቲ ምኽንያት ወይ መሰረት የብሎምን። ናይ ኣደ ኣገልጋሊ ጠባይ ብጎይትኡ ቅቡል እንተ ኾነ መን ኢኻ ንስኻ ኣንጻር እቲ ኣገልጋሊ እተገረምርም።

ጳውሎስ ቀጺሉ ዝብሎ እምብኣር ሰብ ኣብዚ ዓለም ንርእሱ ጥራሕ ኢሉ ኣይተፈጥረን። መጀመርያ ኣምላኽ ክፈጥረና እንከሎ ምስኡ ክነብር ድላዩ ክንገብር ባህሪ ኣምላኽ ኣልቢሱ እዩ ፈጠሩና። ቀጺሉ ምስ ከማና ዝበሉ ሰባት እዩ ፈጠሩና ንሕና መሰል ኣሕዋትና ክንሕሉ ንሶም ከኣ መሰልና ክሕልዉ እንተ ኾነ ብሰንኪ ክፍኣት ኣብ ዓለም ምስ ኣተወ ካልእ ጠባይ ኣእቲና በዚ ኸኣ ምስ ኣውናን ኣፍትናን ከምቲ ኣምላኽ ዝደልዮ ክንከውን ጻዕሪ ኣድልዩ ገለ እዋንስ መስዋዕቲ ክንከፍል ይግድደና። ጸልማት ንልቢ ሰም ምስ ጎልበቦ ኣብኡ ብርሃን ስለ ዘየለ ንኸፋእ ክገብር ድህር ዘይብል ኮይኑ በዚ ኸኣ ኩሉ ጊዜ ንኣውናን ኣፍትናን ወላ እኳ ክፍኡ እንተ ገበሩ ክንምህር ተነገርና። ብርግጽ ቀሊል ኣይኮነን እንተ ኾነ ብጸጋ ኣምላኽ ኩሉ ይክኣል እዩ።

ቅ. ጳውሎስ ዝብሎ ዘሎ ቅድስና፣ ኣቂ ወይ ጌጋ ብዛዕባ ርእስና ወይ ብዛዕባ እንታይ ከም እንሓስብ ወይ ዝስምዓና ኣይ ኮነን ብዛዕባ ኣምላኽ እዩ። ኣደ ክርስትያን ንኣደ ሰብ ብዘለዎ ፍልልይ ኣተሓሳስባ ወይ እውን ዓይነት ሕይወት ዝፈርድ ከም ቁራዕ ንድስቲ ጸሊም ምባል እዩ። ክልቲኦም ድስትን ቅራዕን ናይ ዋንኦም እዮም፣ ዋንኦም ከኣ እዩ ኣየናይ ከም ዝጥቀም ዝውስን። ዋና ንቅራዕ ክጥቀሙ እንተ ደለየ ድስቲ ከገረምርም እንታይ መሰል ኣልኦ። ስለዚ ኩነታትና ጥዕናን ትሕዝቶና ብዘየገድስ ኩሉና ደቂ ኣደ ኣምላኽ ኢና ከም ኣሕዋትን ኣሓትን ከኣ ብፍቕርን ሰላምን እና ተጸዋወርና ክነብር ኣሎና።

እዚ ክንብል ከሎና እሞ ክርስትያን ኣብ ዓለም ኣብ ቤቱን ከባቢኡን ክፋእ ዓመጽ እናረኣየ ሱቕ ክብል ኣለዎ ማለት ድዩ። ኣይ ኮነን ጳውሎስ ብዛዕባ ምስ ዓለም ዘሎና ርክብ ኣይ ኮነን ዝዛረብ ዘሎ ብዛዕባ ብክርስቶስ ኣሕዋትና ዝኾኑ ግን ምሳና ብዝኾነ ምኽንያት ናይ ኣተሓሳስባ ፍልልይ ዘለዎም ወይ ከኣ ርድኢትን ኣፍልጦን ዝውሕዶም እዩ። ጳውሎስ ብዛዕባ እቶም ዘየካትዑን ኣድለይቲ ሞራላዊያን ግድነታት ክርስትያናዊ እምነትና ኣይ ኮነን ዝዛረብ ዘሎ፣ ንኣብነት

ቅትለት፣ ዘይቅንዕና፣ ዘይእሙን ስስዕን። ብዛዕባ እቶም ዘካትዑ ግን ኣብ ክርስትያናዊ እምነት ኣድለይቲ ዘይኮኑ እዩ ዝዛረብ ዘሎ። ኣብ ዓድና ንኣብነት ኣብ ቤተ ክርስትያን ምስ ሳእንኻ ምእታውን ዘይምእታውን፣ ጓል ኣንስተይቲ ስረ ክትገብር ወይ ከይትገብር፣ ብዛዕባ ሓፈሻዊ ኣከዳድና ኣብ እምነት ዘካትዕ ኩነታት ክኸውን የብሉን፣ ንኸምዚ ዝኣመሰሉ ነገራት ከም ዓቢ ዓምዲ እምነት ዝፈረሰ ገርካ ምርኣዩ እዩ ጳውሎስ ዝቋወሞ ዘሎ።

ቅ. ጳውሎስ ዘስተምህረና ዘሎ ኣብ ዳሕረዎት ዘመናት ቅ. ኣጎስጢኖስ ገሊጹ ከም ዘስተምሃሮ “ኣብ ቀንዲ ነገራት ሓድነት፣ ኣብ ብዙሕ ዘየድልዩ ነገራት ነጻነት፣ ኣብ ኩሉ ነገራት ግን ፍቕሪ”። ሎሚ ጸጊሙና ዘሎ ኣብቶም ዘየድልዩ ነገራት ንሰባት ነጻ ክንገድፎም ዘይምኽኣልና እዩ። እዚ ማለት ከኣ ኣብ ንኣሽቱን ዘየድልዩን ነገራት ኣተኩርካ ዓቢ ፍልልይን ጽልእን ምትካል ወይ ፍልልይ ከም ዘሎ ገርካ ምርኣዩ ንብዙሓት ገርኒኛታት ኣብ ጌጋ ከም ዝነብሩ ይገብር ኣሎ።

ሎሚ እምብኣር ኣምላኽ ክንምሕርን ክንምሓርን መጀመርያ ኣብ ኣምላኽ ክንቀርብ ከምኡ ንሓውናን ሓፍትናን ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ሓደ ከም እንርኢ ኣሚና ክንከባበርን ክንትሓላለዩን ይግብኣና። ኣብ መንጎና ዝፈላሊ ነገራት ኣድላይን ዘየድልን ፈሊጥና ኣብቲ ቀንዲ ነገራት ክንተኩር እምበር ኣብ ንኣሽቱ ነገራት ኣተኩርና ፍልልይና ክነዕብዩ የብልናን። ክርስቶስ ሎሚ እውን ንሓውናን ሓፍትናን ደጋጊምና ክንምሕር ከም ዘሎና ይነግረና ኣሎ። ዓጸውቲ ኣፍደገ ሰማይ ከይንኸውን እቕረ ንበሃሃል ሽዑ ንኣምላኽ ክምሕረናን ንለምና።

ኣባ ንጉሠ ፍሥሓ